

Arrest

nr. 143 269 van 14 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 19 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Benin, waar u op 16 juni 1979 geboren werd in Porto-Novo. U bent moslim, net als uw beide ouders, en jullie zijn etnische Yoruba. U volgde enkele jaren scholing en stond nadien samen met uw moeder op de markt. U had enige tijd een relatie met (B.M.S.) (fonetisch). U raakte zwanger van hem, maar de relatie liep stuk. U beviel vier of vijf jaar geleden van uw zoon (B.F.), op 26 december. Uw vader had verschillende vrouwen. Na zijn dood ontstond er een probleem met zijn laatste vrouw. Ze deed aan voodoo en hekserij en dit leidde tot de dood van uw broer (A.). Uw moeder vertrok in januari 2011 met u en uw andere broers en zussen uit uw vaders huis en ging op zichzelf wonen in Wando. Na ongeveer anderhalf jaar kwam haar moeder (uw grootmoeder) haar opzoeken. Uw grootmoeder vertelde aan uw moeder dat u was uitgekozen om geïntroduceerd te worden in voodoo. Uw grootmoeder praktiseerde voodoo en u moest haar opvolgen. Uw grootmoeder zei dat ze verwachtte

dat u naar haar zou komen. Toen u de boodschap van uw moeder doorkreeg ging u echter niet naar uw grootmoeder, aangezien u moslim bent en niet aan voodoo kan doen. Uw grootmoeder kwam u na vier dagen opzoeken en zei u dat u zich moest presenteren of dat u anders gedood zou worden. U besloot meteen naar uw vriendin (K.) te vertrekken. Aangezien (K.) uw enige vriendin was, kon men u bij haar echter makkelijk terugvinden. Na een week verblijf bij (K.) kwamen enkele mannen uit uw streek u bij haar ophalen. U werd drie weken lang opgesloten in een voodookamer. Na drie weken kon u ontsnappen toen een vrouw iets uit de kamer kwam nemen. U liep de straat op en trachtte hulp te krijgen. U klopte ergens aan en werd binnengelaten door een man. In plaats van geholpen werd u echter verkracht door deze man, waarna hij u zijn huis uit zette. U slaagde erin bij iemand anders hulp te krijgen en beschreef hem waar uw vriendin (K.) woonde. Dit keer bleef u slechts één nacht bij (K.), aangezien men u daar opnieuw zou kunnen vinden. (K.) bracht u naar een vriend van haar vriend. U verbleef een week in het huis van deze vrouw. Na een week werd u door haar man met het vliegtuig naar België gebracht. U kwam op 17 februari 2013 in België aan. Op 28 mei 2013 beviel u in Luik van uw zoon (D.).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten nadat u was uitgekozen om uw grootmoeder op te volgen en geïntroduceerd te worden in voodoo, wat u weigerde, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Met betrekking tot de door u voorgewende problemen kan opgemerkt worden dat verschillende van uw verklaringen vaag zijn en strijdig met elkaar.

Zo blijken uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niet overeen te komen met uw verklaringen tijdens het gehoor voor het CGVS. U verklaarde bij DVZ immers dat uw grootmoeder u kwam vragen om voodoo te praktiseren, dat u naar een andere wijk liep en op de deuren klopte voor hulp, waarop u door een man die u beloofde te helpen verkracht werd. Dit noemde u de reden van uw toenmalige zwangerschap. U vluchtte naar uw vriendin (K.), maar u werd gevonden en opgesloten. Nadat u kon ontsnappen vluchtte u opnieuw naar (K.). (Zie 'vragenlijst' CGVS pt. 3.5, afgenomen door DVZ op 21/2/2013 en aan u voorgelezen en door u ondertekend.) Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u echter dat u eerst naar uw vriendin (K.) vluchtte en dat uw oma mensen stuurde om u daar op te halen (CGVS p. 14). U werd gedurende drie weken opgesloten in een voodookamer, maar kon ontsnappen toen er iemand iets uit de kamer kwam halen (CGVS p. 15). Op de dag van uw ontsnapping (en dus niet voor uw opsluiting, zoals u bij DVZ verklaarde) zou u verkracht zijn door een man bij wie u had aangeklopt om hulp (CGVS p. 14, 15). De dag waarop u volgens uw verklaringen voor het CGVS verkracht werd situeert zich in februari 2013, aangezien u diezelfde avond bij (K.) overnachtte (CGVS p. 14, 15), daarna nog een week bij een vrouw verbleef die u via (K.) kende en op het einde van die week per vliegtuig naar België reisde (CGVS p. 15, 16). Na vier dagen verblijf in België (CGVS p. 16) vroeg u op 21 februari 2013 asiel aan (zie administratief dossier). Er kan dan ook niet aangenomen worden dat uw zoon, (O.G.), van wie u op 28 mei 2013 beviel (CGVS p. 6), verwekt werd tijdens de verkrachting zoals u voor DVZ verklaarde, want dit zou volgens uw verklaringen voor het CGVS willen zeggen dat hij in februari 2013 verwekt werd en slecht 3 of 4 maand later levend en wel ter wereld kwam. Het is algemeen bekend dat een zwangerschap ongeveer 40 weken of 9 maanden duurt.

Verder legt u **vage en incoherente verklaringen** af met betrekking tot uw vertrek bij uw vader en de problemen met zijn laatste vrouw, die tot de dood van uw broer leidden. Gevraagd naar de aanleiding van het vertrek van uw familie uit het huis van uw vader (in januari 2011 (CGVS p. 5)), stelt u dat de laatste vrouw van uw vader (zijn vierde vrouw) steeds problemen maakte en dat deze leidden tot de dood van uw broer, waarop jullie uit het huis vertrokken (CGVS p. 9). Gevraagd wat voor problemen ze maakte stelt u dat ze hekserij gebruikte om problemen in de familie te veroorzaken. Gevraagd hoe dit leidde tot de dood van uw broer stelt u slechts dat ze van hetzelfde dorp afkomstig was als uw grootmoeder en dat ze erg in voodoo geloven. Opnieuw gevraagd hoe dit leidde tot de dood van uw broer, stelde u dat ze willen dat u aan voodoo doet en dat uw broer volhield dat u het niet zou doen, waarop u uit het huis vertrok en naar enkele vrienden ging, waardoor het een probleem werd voor uw broer (CGVS p. 9). Gevraagd wanneer hij overleed, stelt u dat hij overleed toen het probleem met uw grootmoeder begon (CGVS p. 9). Gevraagd of u, nadat u vertrok uit het huis van uw vader, nog problemen had met zijn vrouwen of met familie van uw vader, stelde u dat uw broer nog in het huis van uw vader bleef na jullie vertrek en dat hij problemen maakte met de vrouwen van uw vader, dat hij hen zei dat u niet aan voodoo kon doen en dat hij voor u zou vechten. Later werd hij ziek (CGVS p. 10). Nochtans verklaart u later in het gehoor dat uw grootmoeder ongeveer anderhalf jaar nadat u bij uw vader vertrok voor het eerst zei dat u voodoo diende te praktiseren (CGVS p. 16). Vier dagen later kwam uw grootmoeder met u persoonlijk spreken, waarop u dezelfde dag naar (K.) vluchtte (CGVS p.

17) en ongeveer zes weken later in België asiel aanvraag (zie CGVS p. 14-16 en administratief dossier). U stelt verder met niemand gesproken te hebben over uw problemen met uw grootmoeder, tenzij met uw moeder en (K.) (CGVS p. 18). Er kan dan ook niet worden gezien hoe uw broer problemen kon maken tegenover de vrouwen van uw vader en zou stellen dat u niet aan voodoo zou doen en dat hij voor u zou opkomen (CGVS p. 10), aangezien u er met niemand over had gesproken (CGVS p. 18). Er kan evenmin worden ingezien waarom hij dit zou doen, aangezien u eveneens verklaart dat u nooit problemen had met de familie van uw vader of met zijn vrouwen, nadat u in januari 2011 zijn huis verliet en u verklaart expliciet dat zijn laatste vrouw, die uit hetzelfde dorp als uw grootmoeder kwam en eveneens aan voodoo deed (CGVS p. 9), nooit met u over voodoo sprak of u ertoe probeerde te brengen (CGVS p. 20).

Verder valt op dat u slechts weinig kan vertellen over de voodooopraktijken van uw grootmoeder en over wat zij juist van u verwachtte. Gevraagd uit te leggen wat uw grootmoeder juist doet in verband met voodoo stelt u slechts dat u moslim bent en hier geen idee van hebt (CGVS p. 19). Evenmin weet u wat ze juist van u verwachtte (CGVS p. 19). U stelt dat ze voodoo praktiseert omdat haar vader haar erin introduceerde (CGVS p. 19). Er kan niet worden aangenomen dat, indien uw grootmoeder werkelijk door haar eigen vader in voodoo geïntroduceerd werd en zij wilde dat u dit van haar zou overnemen, u nooit enige informatie kreeg over wat uw grootmoeder juist deed of over wat u verondersteld werd te gaan doen. Evenmin kan u het verband of verschil tussen hekserij en voodoo toelichten, hoewel u stelt dat hekserij bij voodoo hoort (CGVS p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zijn hekserij en voodoo nochtans twee verschillende zaken, het eerste gaat over individuele personen die bepaalde krachten zouden hebben en gebruiken, het tweede betreft een georganiseerde religie. Voodoo wordt vaak gebruikt om zich te beschermen tegen hekserij. Dat u in het geheel geen toelichting kan geven bij het verband tussen hekserij en voodoo, hoewel u beide veelvuldig aanhaalt en stelt dat zowel uw grootmoeder langs moederskant (CGVS p. 19) als de laatste vrouw van uw vader (CGVS p. 9) zich met beide bezighielden, komt weinig aannemelijk over. De hekserij en voodoogebruiken van de laatste vrouw van uw vader zouden zelfs de aanleiding geweest zijn van een verhuis van uw moeder en broers en zussen na de dood van uw vader (CGVS p. 8, 9). Uw grootmoeder en haar eis dat u voodoo praktijken zou opnemen zou de aanleiding gegeven hebben tot uw vertrek uit uw land (CGVS p. 14, 15). Men zou dan ook verwachten dat u het verband tussen hekserij en voodoo enigszins kan toelichten, zelfs indien u moslim bent en zo weinig mogelijk met voodoo of hekserij te maken wil hebben.

U stelt enkel terug naar Benin te kunnen gaan indien u zou horen over de dood van uw grootmoeder, maar tegelijkertijd stelt u met niemand in Benin contact te houden (CGVS p. 21). Bijgevolg weet u niet of intussen iemand anders uw grootmoeder reeds opgevolgd heeft, of zelfs of uw grootmoeder nog in leven is (CGVS p. 21). U stelt dat er veel mensen uit Benin in België zijn en dat deze informatie u op een dag misschien zal bereiken (CGVS p. 21). Van een asielzoeker die beweert zijn land van herkomst te zijn ontvlucht omwille van een gegronde vrees voor vervolging, kan echter verwacht worden dat hij uit eigen beweging, op welke manier dan ook, tracht informatie te verkrijgen met betrekking tot de evolutie van de problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat u naliet contact op te nemen met familie of kennissen en na te gaan wat uw grootmoeder ondernam nadat u buiten haar bereik kwam, getuigt van een gebrek aan interesse voor de voorgehouden problemen en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u aangevoerde vrees voor vervolging.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor ter ondersteuning van uw identiteit of reisweg. In dit verband dient opgemerkt dat u tijdens het gehoor verklaarde in Benin nooit enige identiteitsdocumenten gehad te hebben, ook geen geboorteakte (CGVS p. 13, 14), dit terwijl u bij DVZ verklaarde dat uw geboorteakte thuis bij uw moeder ligt (zie 'verklaring' d.d. 21/2/2013 in administratief dossier, pt 26). Met betrekking tot uw reisweg legt u bovendien vage en weinig aannemelijke verklaringen af. Gevraagd op welke naam de documenten stonden waarmee u reisde, stelt u dat u de smokkelaar uw echte naam vertelde, maar dat u niet weet wat er verder gebeurde. U weet niet of er een visum in uw paspoort stond. (CGVS p. 12.) Het is nochtans een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Zelfs indien er voor uw reis een smokkelaar werd ingeschakeld is het niet aannemelijk dat deze niet alle nodige maatregelen neemt om bij de individuele controles en grensinspecties te vermijden dat jullie ontmaskerd worden. Een doelgerichte voorbereiding om elke nodeloze aandacht te ontlopen is dan ook onvermijdbaar. Aldus kan redelijkerwijs aangenomen worden dat de smokkelaar u een aantal essentiële gegevens uit het paspoort zal bijbrengen, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum en visum, teneinde de vertrek en aankomstcontroles in de luchthaven vlot en onverdacht te passeren. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat u gereisd

heeft zonder met zekerheid te weten op welke naam de documenten die voor u gebruikt werd stonden en zonder te weten of er een visum in uw paspoort stond, zoals u verklaart (CGVS p. 12). Bovenstaande vaststellingen tasten uw algemene geloofwaardigheid verder aan.

In het medisch attest van Dr. (A.V.D.) dat u voorlegt, wordt gesteld dat u op psychologisch vlak momenteel erg fragiel bent omwille van de redenen die u naar België gebracht hebben en de mogelijkheid van een terugkeer naar het land die uw situatie er slechts op verergert. Hierbij dient opgemerkt dat noch uit dit attest noch uit het gehoorverslag of uit andere stukken in uw dossier blijkt dat u niet in staat zou zijn een gehoor af te leggen. U stelde de tolk te verstaan (CGVS p. 21) en ondanks de psychologische moeilijkheden die u zelf ook aanhaalde (CGVS p. 20) stelde u bovendien dat u in staat was de vragen te beantwoorden (CGVS p. 21). Een zekere mate van psychische druk is eigen aan de asielprocedure, de door u voorgewende vervolgingsfeiten zijn echter dermate ingrijpend en fundamenteel van aard dat u desondanks bij machte zou moeten zijn een coherent en correct verhaal te vertellen. Zoals hierboven uitvoerig toegelicht diende het CGVS echter te concluderen dat uw verklaringen ongelooftwaardig zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster maakt volgende voorafgaande opmerkingen in onderhavig verzoekschrift:

“1. Het CGVS heeft het relaas van verzoeker subjectief geïnterpreteerd.

In de motivering worden uitsluitend enkele “spijkers-op-laag-water” opgesomd om daarmee de beslissing te rechtvaardigen. Anders gezegd, uitsluitend indicaties die volgens het CGVS erop zouden kunnen wijzen dat het verhaal van verzoekster niet plausibel zou zijn (quod non), worden genoemd, terwijl de sterke indicaties dat het verhaal van verzoekster wel geloofwaardig is, worden genegeerd en niet in de motivering worden genoemd. Het CGVS is dus bevooroordeeld in haar behandeling van het verzoek van verzoekster en doet aan “cherry picking”. Een dergelijke bevooroordeelde (“bias”) van de zijde van het CGVS is in strijd met de waarheidsvinding en met het beginsel van verbod van willekeur.

Wat betreft de stellingen die het CGVS aanvoert om daarmee de plausibiliteit van het relaas van verzoekster te beoordelen, is het natuurlijk zo dat het CGVS in het geheel geen zogenaamde “baseline” heeft om te bepalen of verzoekster de waarheid spreekt of niet. Het verhoor van iemand vergt feitelijk een forensisch-psychologische opleiding en ervaring om te achterhalen of iemand liegt of niet. Die opleiding heeft de medewerker van het CGVS die het verhoor/interview met verzoeker deed niet. De medewerker van het CGVS kan dan wel proberen – uit goed gemeend amateurisme – om de waarheid te achterhalen, maar dat rechtvaardigt niet om daaraan een verregaande beslissing zoals in deze zaak is genomen, te nemen. Bovendien is het verhoor vanuit een vooringenomen (bevooroordeelde) houding gedaan. Het CGVS, althans haar medewerker, lijkt er in het verhoor en haar motivering uitsluitend op gericht te zijn om dingen te benoemen die volgens haar dan erop zouden wijzen dat het verhaal van verzoekster niet geloofwaardig is. Bevestigende feiten van verzoekster worden verzwegen. Dit is geen faire behandeling van deze zaak en leidt tot willekeur door het CGVS.

2. Verzoekster kampt met ernstige psychologische problemen zoals meegedeeld aan het commissariaat generaal. Verzoekster heeft tevens een medisch attest voorgelegd van dokter (A.V.D.). In dit attest werd vermeld dat verzoekster psychologisch erg fragiel is omwille van hetgeen zij heeft meegemaakt in haar thuisland. Verzoekster is een zeer geïsoleerde vrouw. Zij verblijft samen met haar zoontje op een kamer van het centrum. Zij komt zelden buiten en men ziet dat zij getraumatiseerd is. Men zal hier rekening mee houden bij de beoordeling van haar asielaanvraag.”

Bij nalezing van haar verklaringen komt verzoekster tot het besluit dat de verklaringen die zij heeft afgelegd op het CGVS waarachtig zijn. De reden dat er misschien verschillen gelopen zijn in het relaas, kan volgens verzoekster te maken hebben met “vrije vertalingen door de afzonderlijke vertalers”. Zij wijst er nogmaals op dat zij erg getraumatiseerd is, zodat het voor haar soms moeilijk is om erg precies te antwoorden op de gestelde vragen.

Verder deelt verzoekster mee dat haar grootmoeder haar kwam halen om voodoo te praktiseren; daarna ging zij naar een vriendin, waarnaar haar oma mensen stuurde om haar op te halen. Vervolgens werd zij drie weken opgesloten in een kamer, waaruit zij kon ontsnappen toen er iemand iets uit de kamer kwam halen. Op de dag van haar ontsnapping werd zij verkracht door iemand bij wie zij had aangeklopt voor hulp. Zij situeerde deze verkrachting verkeerdelijk in februari 2013. Haar zoontje werd op 28 mei 2013 geboren. Zij herinnert zich niet meer de exacte datum van haar verkrachting, maar stelt dat, aangezien haar zoontje de vrucht van deze verkrachting is, deze inderdaad ongeveer negen maanden voordien moet hebben plaatsgevonden. Zij wijst er opnieuw op dat zij erg geïsoleerd en getraumatiseerd is. Betreffende het overlijden van haar broer bevestigt verzoekster dat de problemen zijn gestart op het moment dat haar grootmoeder haar kwam vragen om aan voodoo te doen. Zij is ervan overtuigd dat haar broer overleden is door toedoen van haar grootmoeder, omdat hij voor verzoekster kamp koos. Betreffende de voodoo praktijken van haar grootmoeder herhaalt verzoekster dat zij hier weinig van wou weten omdat zij moslim is. Tevens stelt zij dat zij geen contact meer heeft met haar thuisland omdat zij aangeeft dat men zou te weten komen waar zij zich bevindt. Betreffende haar reisweg verwijst verzoekster naar haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en deze op het CGVS. De smokkelaar heeft al het nodige voor haar voorbereid. Zij wist niet welke gegevens op de documenten werden opgesteld. Dit neemt volgens haar niet weg dat het haar toch gelukt is om zonder problemen de grenscontroles te passeren.

In ondergeschikte orde verzoekt verzoekster haar het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen, *“minstens op basis van artikel 48/4, § 2, b)”*. Zij verwijst naar de hogere argumentatie.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De bestreden beslissing weigert verzoekster de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) haar verklaringen op de DVZ en deze afgelegd op het CGVS niet met elkaar overeenstemmen, (ii) zij vage en incoherente verklaringen aflegde met betrekking tot het vertrek bij haar vader en de problemen met diens laatste echtgenote, die tot de dood van haar broer zouden leiden, (iii) zij weinig kan vertellen over de voodoo praktijken van haar grootmoeder en over wat van haar juist verwacht werd, (iv) zij getuigt van een gebrek aan interesse voor haar voorgehouden problemen, (v) zij geen documenten voorlegt ter staving van identiteit of reisweg, (vi) haar verklaringen over haar reisweg niet in overeenstemming te brengen zijn met de strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten op internationale luchthavens, en (vi) het medisch attest weliswaar stelt dat zij op psychologisch vlak erg fragiel is, doch zij verklaarde zelf in staat te zijn de vragen te beantwoorden en de tolk te verstaan.

Waar verzoekster voorafgaand de bekwaamheid van de medewerker van het CGVS in vraag stelt, poneert dat deze niet de nodige opleiding en ervaring had om de waarheid te achterhalen en aangeeft: *“De medewerker van het CGVS kan dan wel proberen – uit goed gemeend amateurisme – om de waarheid te achterhalen, maar dat rechtvaardigt niet om daaraan een verregaande beslissing zoals in deze zaak is genomen, te nemen”*, dient te worden opgemerkt dat het plegen van zulke algemeenheden, zonder deze nader uit te werken, te onderbouwen of op de bestreden motivering en beslissing te betrekken, bezwaarlijk kan volstaan om afbreuk te doen aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Verzoekster toont geheel niet aan dat de medewerker van het CGVS niet of onvoldoende bekwaam zou zijn geweest om haar te horen of een beslissing te nemen. Evenmin toont zij aan dat of waar dit de wijze waarop het gehoor verliep of het afleggen en/of het neerschrijven van haar verklaringen zou hebben beïnvloed. Verder toont zij geheel niet aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verzoekster beweert daarenboven herhaaldelijk dat de medewerker van het CGVS vooringenomen en bevooroordeeld zou zijn geweest, als enig doel zou hebben gehad om haar verhaal ongeloofwaardig te maken, uitsluitend zou hebben gezocht naar elementen in haar nadeel, de elementen in haar voordeel bewust zou hebben verzwegen en genegeerd en door dit alles haar aanvraag niet fair en willekeurig zou hebben behandeld. Zij laat echter na om deze – nochtans ernstige – aantijgingen aan het adres van het CGVS te staven, nader uit te werken of te onderbouwen aan de hand van concrete elementen en argumenten. Zij beperkt zich integendeel andermaal tot het uiten van een aantal algemene beweringen en brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij

een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in haar nadeel in de beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het CGVS geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. Verzoekster laat bovendien na om *in concreto* aan te tonen dat of welke elementen van haar relaas niet of onvoldoende in aanmerking zouden zijn genomen. Evenmin werkt zij nader uit dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou kunnen zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Wat betreft het op het CGVS neergelegde medisch attest (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), dient opgemerkt dat hierin enkel vermeld wordt dat verzoekster op psychologisch vlak fragiel is omwille van de redenen die haar naar België brachten en het uitzicht op een mogelijke terugkeer naar haar land van herkomst. Aldus dient vastgesteld dat deze bevindingen gebaseerd zijn op verzoeksters eigen verklaringen en kan hieruit geenszins worden afgeleid dat verzoeksters voorgehouden problemen hiermee bewezen zijn. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Verder verklaarde verzoekster tijdens haar gehoor op het CGVS dat zij in staat was de vragen te beantwoorden (gehoorverslag CGVS, p. 21). Nergens wordt in dit medisch attest gewag gemaakt van een trauma in hoofde van verzoekster en de bestreden beslissing wijst er terecht op dat een zekere mate van psychische druk eigen is aan de asielprocedure. Verzoekster kan dan ook niet met goed gevolg verwijzen naar dit medisch attest teneinde de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar verklaringen te vergoelijken.

Waar verzoekster stelt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar relaas "*te maken hebben met vrije vertalingen door de afzonderlijke vertalers*", kan zij evenmin gevolgd worden. Nergens doorheen haar verklaringen op de DVZ en op het CGVS maakte verzoekster melding van problemen met de tolk. Bovendien laat verzoekster in onderhavig verzoekschrift na *in concreto* aan te duiden waar er volgens haar sprake zou zijn van vertaalfouten. Dergelijke blote *post factum*-bewering is dan ook niet van aard de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

Verder komt verzoekster niet verder dan één van de twee versies van de vastgestelde tegenstrijdigheden te bevestigen, hetgeen evenwel de tegenstrijdigheden niet ongedaan maakt. Het in onderhavig verzoekschrift louter ontkennen van haar op de DVZ afgelegde verklaringen, doet geen afbreuk aan het feit dat zij deze verklaringen weldegelijk aflegde. Bovendien werden deze verklaringen haar in het Yoruba voorgelezen en bevestigde zij met de ondertekening ervan dat zij met de werkelijkheid overeenstemmen (administratief dossier, stuk 18, p. 5).

Gelet op het ingrijpend karakter van een dergelijke gebeurtenis, is het bovendien geheel niet aannemelijk dat verzoekster zich omtrent haar verkrachting – waaruit volgens haar verklaringen haar zoontje geboren werd – zou vergissen en deze verkeerd in de tijd zou situeren. Dergelijke *post factum*-verklaring is niet aannemelijk.

Voorts herhaalt verzoekster enkele van de verklaringen die zij aflegde, doch het herhalen van reeds afgelegde verklaringen is geen dienstig verweer.

De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeksters asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake haar relaas en de elementen in het dossier toont verzoekster niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS